

for 10de Kreds (Birch). Det er en lidt anden Formulering end den, det ærede Medlem havde givet sit Forslag, men det rammer den samme efter min Mening rigtige Tanke.

Endnu har jeg blot tilbage at omtale de to Ændringsforslag under Nr. 16, a. og b. Her drejer det sig jo om en Realitetsændring af ikke ringe Betydning. Som det vil erindres, havde efter den bestaaende Lovgivning Sparekasser og Banker blandt deres øvrige Stempelbegunstigelser ogsaa den, at de Laan og Kreditter, de yde mod haandfaaet Pant, vare fritagne for Stempling. Til anden Behandling var der jo stillet et Ændringsforslag, der indførte Stempelpligt efter 2den Klasse for disse Dokumenter. Den ærede Ordfører (Poul Rasmusen) og jeg vare ved anden Behandling enige om, at dette Forslag, der var stillet af Udvalget, maatte tages tilbage til nærmere Overvejelse; thi det vilde ramme for vidt. Det gælder jo i høj Grad ved Skattelove, og jeg tror ikke mindst ved Stempellove, at hvis de ramme for skarpt, hvis den Afgift, der lægges paa, er for høj, saa vil følgelig Regelen blive, at man paa en eller anden Maade forstaar at komme udenom. Dette har ogsaa vist sig her. De Pengeinstitutter, som ikke have Begunstigelser, have forstaaet at arrangere saadanne Laan og navnlig de korte Laan, hvor Stemplet kommer til at virke i høj Grad tyngende, paa en Maade, der ganske vist ikke er retslig betryggende, men som de dog have ment at kunne nøjes med, og som fritager dem for den alt for tyngende Stempelafgift. Jeg har været enig med Udvalget i den Betragtning, at det her var rigtigt for det første at fastholde Grundtanken i Forslaget, nemlig at Banker og Sparekasser ikke længere skulle have denne Begunstigelse. Her spiller ogsaa et finansielt Moment ind. Det er et ikke ganske ubetydeligt Beløb, der vindes ved at ophæve den Stempelfritagelse, som Banker og Sparekasser havde i disse Tilfælde, og lægge en Afgift paa dem. Denne Grundtanke i Udvalgets oprindelige Forslag fastholde vi, men vi have ment det rigtigt at indføre en moderat fast Afgift i Stedet for den oprindelig foreslaaede Afgift, som for ganske korte Laans Vedkommende aldeles sikkert vilde føre til, at man vilde undgaa den stempelpligtige Form

og vilde faa disse Transaktioner udført, uden at Staten fik nogen Indtægt deraf. Vi have saa ment, at det var rigtigt at gaa videre endnu ved at udvide dette til ogsaa at gælde Vekselerere, altsaa udvide Finansministerens Bemyndigelse til at give denne Begunstigelse til at omfatte, som der staar her, „Vekselerere, Banker Sparekasser og deslige Pengeinstitutter“. Det nye er altsaa særlig dette, at Vekselerere sættes ind. Man kan sige: Hvorfor skulle de have en saadan Begunstigelse? Dertil maa svares: det er dels for at tilvejebringe mere Ligestilling end før, dels for at faa flere Penge ind i Statskassen, idet Vekselerere, naar de gaa ind under denne Bestemmelse, ville komme til at udrede en Stempelafgift, som de nu faktisk ikke udrede. Dette faste Stempel er her foreslaaet sat til 50 Øre for hver Pantsætning. Man kan naturligvis tvistes om Beløbets Størrelse. Jeg tror, at dette Beløb er nogenlunde rimeligt fastsat, og der er ingen Tvivl om, at det Forslag, som her staar, vil være praktikabelt, og at det vil tilføre Statskassen en ret betydelig Merindtægt, som antagelig vil kunne anslaaes til saadant noget som halvandethundrede Tusinde Kroner.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af mig stillede Forslag, som jo alle ere tiltraadte enten af hele Udvalget eller af Udvalgets Flertal.

Ordføreren (Poul Rasmusen): Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Udtalelser, der nu faldt fra den højtærede Minister med Hensyn til Udvalgets Tiltrædelse af de forskellige af Ministeren omtalte Forslag. Jeg skal dog knytte et Par Bemærkninger til enkelte af Forslagene og blandt andet ogsaa fremhæve, at naar man ved tredie Behandling fra Udvalgets Side ikke paa ny har optaget Ændringsforslag under Nr. 10, som var fremme ved anden Behandling, og hvorefter man krævede en Ret for de vedkommende til at faa Stempelafgiften tilbagebetalt ved Kontrakter, til hvilke der var knyttet Betingelser, som ikke vare indtraadte, saa gaar man ud fra, at man fra Administrationens Side i disse Forhold i alt Fald vil vise en vis Liberalitet ved Bevillingerne, idet man fra den højtærede Ministers Side saa